

7) *Stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

»Ydelser i henhold til den sociale lovgivning, herunder dagpenge, sygehjælp, pension efter den sociale pensionslovgivning og ydelser i henhold til lov om arbejdsskadeforsikring, som tilkommer en skadelidt eller efterlevende, kan ikke danne grundlag for regreskrav mod den erstatningsansvarlige.«

Ny paragraf

8) Efter § 30 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. En forsikringstager kan ikke opsig en forsikringsaftale på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet med den ændring af størrelsen af erstatning for personskade og tab af forsørger, der er en følge af denne lov.«

Bemærkninger

Til nr. 1, 2, 6 og 7

Ændringsforslag nr. 1, 2, 6 og 7 er af reaktionel karakter.

I ændringsforslag nr. 2 præciseres det i overensstemmelse med den gældende retstilstand, at adgangen til at kræve erstatning for svie og smerte ophører, når skadelidtes helbredstilstand er blevet stationær.

Med ændringsforslag nr. 6 præciseres det, at det alene er til vejledning for skadelidte og skadevolderen, når sikringsstyrelsen tager stilling til spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabsprocenten. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget, s. 26, henhører den endelige afgørelse af spørgsmålet i tilfælde af uenighed mellem parterne under domstolene. Da der ikke er tale om egentlige afgørelser fra sikringsstyrelsens side, vil sikringsstyrelsens udtalelser efter bestemmelsen på samme måde som udtalelser i henhold til arbejdsskadeforsikringslovens § 62 ikke kunne indbringes for den sociale ankestyrelse.

Ændringsforslag nr. 7 skyldes dels de nye regler om førtidspension, der er blevet gennemført med virkning fra den 1. januar 1984, dels et nyt lovforslag om social pension, der

er fremsat af socialministeren.

Til nr. 3

Ændringsforslag nr. 3 er begrundet i, at der som anført i justitsministeriets besvarelse af retsudvalgets spørgsmål 15 af 12. april 1984 ved fastsættelsen af erhvervsevnetabsprocenten kun skal tages hensyn til en foreliggende mulighed for revalidering, såfremt det må anses for sikkert, at revalideringen lykkes. Dette præciseres ved den foreslåede ændring, som medfører, at henvisningen til muligheden for erhvervsmæssig omskoling og optræning udgår af bestemmelsen. Der tilsigtes ikke nogen realitetsændring ved, at ordene »efter dennes evner, uddannelse, alder...« efter ændringsforslaget udgår af bestemmelsen.

Til nr. 4 og 5

Ændringsforslag nr. 4 er begrundet i et ønske om i højere grad at opnå erhvervsevnetabsersatninger og forsørgertabsersatninger, der svarer til de faktiske tab, der lides. Udvalget har på den anden side fundet, at den højeste årsløn, som erhvervsevnetabsersatningen kan beregnes på grundlag af, bør nedsættes fra 400.000 kr. til 350.000 kr. Dette er baggrunden for ændringsforslag nr. 5.

Assurandørsocietetet har oplyst, at ændringerne efter nr. 4 og 5 formentlig vil betvirke en samlet forhøjelse af forsikringspræmierne på motoransvarsforsikringsområdet på ca. 3 pct. ud over den forhøjelse, der følger af det fremsatte lovforslag.

Til nr. 8

I den foreslåede nye § 01, jfr. ændringsforslag nr. 8, er det i lighed med overgangsbestemmelsen i færdselslovens § 142 vedrørende et tilsvarende spørgsmål præciseret, at en forsikringstager ikke kan ophæve en forsikringsaftale på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet med den ændring af størrelsen af erstatning for personskade og tab af forsørger, der er en følge af erstatningsansvarsloven.